

אברהם שמואל יהודה געשמעטנער

מח'ם: מחזה איש (שתי וביאורים ב"ח ש"ע, כ"ח), תורת אב"ד (דיני נשים בת"ת, ג"ח)
משפטים בהלכותם (ה' דינים, חכתי בע"ד), גירושין בהלכותן (ברין גשן מוטעין ומעשין)
שפוט השופטים (מה' דתיים על ס"ד מעות להצדיק גולה), נחלת איש (ברין גילת קקע)
פתלי חותם (אי"א שנשאת בגט מעושה אם בעלה מותר לתנה נט כשר בעוד שישבת עם השני)
מגילת פלמטר (שד' ויום שלטו במגילת ספר להדיע"ן וסלמה), מנחת איש (ערה"ת ואגרות)

AVRUHOM SH. Y. GESTETNER

מייסד מגזל חברי ב"ד"צ **שע"ר המשפטי**: דינים בחנם, ובתענית הונות לזון בדין גמור ומבלי
טוענים, ולקבל הפסק דין בציווי "מהיכן דנתני" בכתב ועם הונות לערער על טעות בפס"ד.
הראב"ד ב"ד"צ סניף **שמרו משפט**: פיקוח: על המנות עיקולים סירובים היתרי ערכאות
פסקי דין גויסין. ועוד לבעלי דין שלא יקופחו מזכותיהם, ומכח מייאונם בגוררות ובטוענים
17 MOSIER CT. MONSEY NY 10952, TEL. (845) 425-9708

ב"ה, שלום וישע רב להרהגה"צ מוה"ר וואלף בער לערנער שלימ"א דיין ומו"ץ דקהל מחזיקי הדת בעלזא, מאנמריאל קאנארע.
הנה, בדבר הגט שבפרשת "לעווי-וויים-פערבער", לא אאריך אחרי אשר כבר הצעתי את דברי לכ"ת ככמה שיחות על
המעלעפאן, ופה לא באתי רק לשלוח לו העתקות מכמה דברים כדי שיהיו למראה עיניו, ואלו הם:

א. תשובת בעל מנח"י, ותשובת בעל קנה בושם, מש"כ בענין המעת הבעל, כדי שיראה שיש כאן יסודות גדולים וחזקים על
הפסול בנ"ד.

ב. כדי שיבין כ"ת מקצת דמקצת מן המצב העגום השורר כהיום במחנה היראים, ולא יקשה לו איך יתכן שרבנים יכשירו גיטין
פסולים, שלחתי לו חלקים מן ה"מבוא" של ספרינו "משפט הכפיה", [וכדאי לדעת שהר' מענדל זילבער שרוצה להכשיר
עכשיו גט של ב"ד הרבני לעניני אישות, כבר כתב כ"פ בעבר, שכל הניטין של אותה ב"ד פסולים, (כמובן משום ויתרוצצו
והתחרות בכיוונם), ועכשיו כשראב"ד של ב"ד הג"ל פוסל גט מה שסידר בעצמו, בא הרמ"ז ומכשירה,, האם אין זה עשיית
צחוק מכה"ת כולה, גם: הר"י מאנדל כתב בספרו חקר הלכה (ח"ג) בירור ארוך לפסול גט שסידר הרב משולם פאלאמשעק
משום שהטען את הבעל, (ולא מצא שום מבא להכשירה... דשם קיבל ממון מצד הבעל, ועכשיו כשקיבל ממון מצד האשה, הוא
צועק להיפך... [ועי' ב"מבוא" (דף י"ח, ענף ח' אות ד') שהבאנו שם עובדא דידן], ושם הוכחנו בבירור, דמה שחזר אח"כ והכשיר
באותה פרשה, מן הטעם שהבעל נשא אחרת, כאילו שבוה ביטל הערעור על הגט, הוא מופרך מדברי כל הפוסקים עי"ש].

ג. כדי שיבין כ"ת, דהסמיכה על הוראה מוטעת, אינו משווה את הסומך עליה כאנוס, היכא שהוזהר שלא לסמוך על היתר.
וגם: שאסור לסמוך על הוראת היתר שלא הוברר בו בזמן שהאיסור הוברר, שלחתי לו חלקים מן הפתיחה לספרינו הג"ל
(ענפים מ' וי'), קטעים מלשונות הפוסקים בזה, ויעיין כ"ת באגרות החזו"א (ח"ג, סי' נ') שכתב שהפוסל גט, אינו צריך להביא
ראיות ברורות, ודי לו להראות שההיתר אינו ברור, כי עול הבאת הוכחות ברורות ומוכיחות מוטל על המכשיר ולא על הפוסל,
ובנ"ד הלא הוא להיפך, שצד האיסור מכורר היטב, וצד המכשיר מסתיר נימוקיו, היעלה על הדעת שדי לנו אם רב יאמר כשר
על דבר שאיסורה הוברר בבירור.

ובפרט בהנוגע לאיסור א"א החמורה, ולממיעת ממזרים בישראל רח"ל, בודאי שמחוייבים לברוח מצ"מ שערי היתר כדי שלא
יכשל בשער אחד של איסור ח"ו. וכש"כ כשהמסדר עצמו צועק שהגט פסול, הכי נשמע כזאת מאז היותינו לגוי,
שיבואו אחרים (בעד בצע כסף) ויכשרוה, הלא זהו עשיית חובא ואמלולא מכה"ת כולה.

וק"ו בנ"ד, שאין כאן שום עיגון כלל, הבעל לא נעלם והוא מוכן ליתן לה גט אחר לכשתפסיק מלקפחו משלו שע"פ ההסכם
גירושיין, היעלה על הדעת שבשביל שתוכל לקפחו מממונו או מביקור הילדים, נוכל להקל באיסור ערוה החמורה דא"א.

וק"ו ב"ב של ק"ו בנ"ד, שכל מה שהבעל רוצה, הוא רק שתצא מן הערכאות נגדו, דבר שבלא"ה הו"ל איסור חמור בפע"צ,
והרמת יד בתורת מרע"ה וחילול ש"ש וייקור אלילים וחירוף וגירוף, כמש"כ בשו"ע (ח"מ סי' כ"ו, ס"א), האם יש איזה
הגיון כ"ש שרבנים ירגישו איזה נחיצות [חוץ מנגיעת הביזונם] לתמוך בה ולהכשיר הגט [אפילו אם לו היתה רק מפוקפק] רק
בשביל שתוכל להמשיך בערכאות, הלא הרמ"א (שם) כתב דמנדין כל המחזיק ביד ההולך לפני עכו"ם.

באופן שהעובדא בנ"ד צועק עד לב השמים מכל הצדדין וצדידי צדדין, וע"כ לא יכולתי להתאפק מלבוא לפני כ"ת עם כל
הג"ל, כדי שהיה המצב ברור כשמלה, מרם שהיה ח"ו בבחינת מעוות לא יוכל לתקן, כי סוכ"ס הרי כ"ת הוא היחיד
מי שהוא בגדר "יש בידו למחות", ובאם לא יעצור בעוד מועד בעד פירצה זו, הרי הקולר יהיה תלוי ח"ו על צווארו.

ואחת אבקשו, שלא ילך שולל אחרי דברי המתירין, שכך דרכם כסל למו בכדי לטשמש המוחות, שהם מזכירין בהעברה
בעלמא שמות פוסקים, כאילו שבדבריהם מבואר ההיתר, אבל כשבודקים אחרי דבריהם מתגלה של"ה רק אחיות עינים,
ולכן נא להודיעני דבריהם שנוכל לעמוד עליהם אם כנים הם אם לא.

הרינו מקוה שביין יבין כ"ת שאין כאן המדובר מ"מחלוקת" ח"ו כמו שתוארה כ"ת, דא"כ לא שביק מר חיי לכל מי שבא לקיים
חיוב "ערבות" המוטל עליו שייקרא בעל מחלוקת, וכי מה הנני מרוויח מכ"ו, לא "כבוד" ולא "ממון" ח"ו, והדבר היחיד
שהנני מנחיל מכ"ו הוא בזיונות, וצריכים לזהר מאוד שלא ליכנס בגדר "מואס באחרים העושים" ח"ו, וד"ל.

היות שהנני כותב זאת בחפזון בהיותי אין לדרכי להחנותה שם, יסלח נא על לשוני הבלתי מוגה ומתוקן כראוי וכיאות לכ"ת
הרמה, כו"ח אור ליום ב' תשא תשע"א לפ"ק.

אברהם שמואל יהודה געשמעטנער

מו"ס: מחנה איש (שירת וביאורים ב"ח ש"ע, ב"ח), תורת אב"ך (דיני נשים בת"ח, ג"ח)
משפטים כהלכתם (ה' דינים, וכו' הבנין), משפט הכפיה (בין גשין מוטעין ומעשין)
שפוט השופטים (מ"ח דינים על ס"ד מעות להצדיק גולה), גלות איש (בין גילת קרקע)
פתילי חותם (א"א שנשאת בנו מעושה אם בעלה מותר לתנה גם בעוד שישבת עם השני)
גילת פ"ס"ר (שד"ח שיש שלטו במגילת ספר לדע"ב וסלפ"ה), מגילת איש (עדה"תואגדה)

AVRUHOM SH. Y. GESTETNER

מייסד מגילת דבר ב"ד"צ **שער המשפט**: דנים בתנן, ובהענקת הזכות לדון בדין גמור ומבלי
טוענים, ולקבל הפסק דין בצירוף "מהיכן דתני" בכתב ועם הזכות לערער על טעות בפס"ד.
ואב"ד ב"ד"צ סניף **שמרו משפט**: פיקוח: על הזמנת עיקולים סירובים היתרי ערכאות
פסקי דין וגטין. ועוד לבג"ל דין שלא יקופחו מזכותיהם, ומנח מיאונם בבוררות ובטוענים
17 MOSIER CT. MONSEY NY 10952, TEL. (845) 425-9708

בס"ד, אל מע"כ הרבנים דייני קהלת בעלזא שליט"א [מוגה], כ"א בשמו יבורך.

באתי בשורות אלו, להבהיר לכם כמה נקודות בענין הגמ פסול שבפרשת "וויים-לעווי-פערבער", עכשיו שעות ספורות "מרים" התמחשות הכשולן הנורא דהתרת אשת איש לעלמא, כדי שלא תוכלו לטעון אח"כ שלא ידעתם ולא הבנתם, ואלו הם:

א. ביום א' צו הסכמתם בעקרונות שהגמ פסול, והרב לערנער אמר לי כ"פ דאין הו"א להתיר נישואין בלי הסכמת מסדר הגמ.

ב. ביום ה' צו (תענית אסתר) נשאו ונתנו שני הצדדים זע"ז במשך כל היום, ובסוף היום השתוו על כל הפרטים שבהסכם גידושיין, [שבעצם לא ביקש הבעל ממנה שום דבר שאינו מגיע לו, רק הסכם רגיל במצב כזה שלא תקפחנו מן המגיע לו], שהיתה אמורה להחתם במקודם האפשרי אצל השופט, זאת אומרת: שהיתה מוכנת לחתום על ההסכם לפני השופט.

ג. למחרתו ביום ו' עש"ק צו, שינו צד האשה את מעמדם פתאום, והתחרטו מכל המדובר ביום אתמול כי יעבור (ביום ה'), ואכן נודע הדבר כי באותו יום הצליחו להוציא "היתר" מאת הרב מקארלסבורג, [וזהו להיפך הגמור מן האמתלא העלוב: להיות שהאשה עקשנית צריכה לחפש היתר (מה שזה גופא הוא רעיון מופרך כמוכן), דהרי חזינן דאדרבה, משום שהשיגה "היתר" משום כך חזרה לעקשנותה, והא ראייה שביום ה' כבר הסכימה לכל פרטי ההסכם], ונמצא שכל ההיתר לא נצרכה רק בכדי שתוכל לחזור ולהתעקש על מעמדה לקפח את הבעל מן המגיע לו ע"פ היושר, והכי יש איזה הגיון ב"ש במהלך כזה.

ד. הרב מקארלסבורג לא שמע כלל דעת המסדר ונימוקיו, ולא רק זו: שלא קרא אותו כדי לשאול ממנו מה שיש בפיו [דבר הצועק עד לב השמים], אלא אף זו: שהאנשים שמסביבו לא הניחו להמסדר להתקשר עמו, המסדר קרא אותו על המלפון אתמול (יוס 3) בערך בשעה 7:00 בערב, והניח לו "מעסידוש", שרוצה לדבר עמו בדחיפות, ואין קול ואין עונה, והיום בצעהרים עשו אנשים חמשה השתדלויות אישיות בבית הרב מקארלסבורג להודיע לו שהמסדר רוצה לדבר עמו, ואנשי ביתו לא הניחו בשום אופן להגיע אליו, ואף שני השלוחים שהמתינו עליו בבית מדרשו בתפלת המנחה כדי שיוכלו להודיעו לו זאת, כבר דאג בנו משה ראטה שאביו לא יבא לביהמ"ד לתפלת מנחה... הנשמע כזאת שבהערמות והתחמקות כאלו יתירו א"א לעלמא.

ה. למרות שידעתם היטב שהבעל מינה אותי הקמן כמורשה בענין הגמ, לא הודעתם זאת להרב מקארלסבורג שיוכל לקרוא אותי ולשמוע מה שיש בפיו, ונסיתי להתקשר עמו היום על הטלעפאן והנחתי "מעסידוש" ואין קול ואין עונה.

ו. נכד הרב מקארלסבורג אמר שההיתר כתב בנו משה ראטה, בנוסח מוסווה שיהא נראה כאילו שאיזה אדם חיצוני ערער על הגמ, ולא המסדר עצמו, [דאז הרי יהיה טענת "הוצאת לעז" מזויף מתוכו, וגם היתה מתגלה החוכא ואטלולא שבדבר שאחרים יכשירו גם מה שהמסדר עצמו פסלה, דבר שלא אירע עוד בכל תולדות ימי עמינו], ואביו רק חתם עליה בעלמא.

ז. כפי הנשמע שה"היתר" מושתת על יציאתה מערכאות, [דבר התלוי במחלוקת אם תיקון המעוות מועיל להכשיר הגמ למפרע, וכמוכן דבא"א צריכה לחוש לדעת המחמירים, אמנם אף להמקילים אינו מועיל רק כשאכן מתקנת המעוות, אבל לבו"ע לא די ב"הבטחה" ע"י "חתימה לדיינים", ובג"ד לא רק שלא יצאתה "למעשה" מערכאות, אלא אף לא הכניסה שום מסמך ערכי לעשות כן, [רק הלועזר שלה הודיע שהיא מוכנת לצאת "וויהמאומ פרעדזשידעס" (כלומר, עם הברירה לחזור וליכנס לערכאות בכל עת שתרצה...)], וגם לא שילמה לו את הוצאותיו בעש"ג, ולא נמצא בשום פוסק שבאופן כזה תוכל להנשא על סמך הגמ.

ח. דעת הרב המסדר: דבג"ד ל"ה מועיל יציאתה מערכאות לתקן הגמ אף להמקילין, דהרי הבעל נתן את הגמ רק אדעתא דהכי שכבר יש לו "הסכם" מה שתחתום בפני השופט, [וכמו שאמר לו לאחר כל הביטולים מרים מסירת הגמ לידה (מה דע"פ הלכה די באמירתו אליו), והוא מסר לה אז כ"ז (על אף של"ה צריך לעשות כן), וכמו שהודית להרב מקאפיש שליט"א, (ורק טענה אליו בשקר שלא חתמה על ההסכם, מה דבלא"ה אין שום נפק"מ בזה), וכל המצדקאות מהבתי דין להחניק את אמת הוה, ע"י קבלת הכחשות שלא בפני הבעל והמסדר בהערמות שונות כג"ל (אומ ד'), הוא שפלות וקלות שלא נשמע כמות!], וכל עוד שלא עשתה כן אינו מועיל כלל הוצאת תביעותיה מהערכאות [מה דג"ז לא עשתה וכג"ל (אומ ז')]. וכ"ז הוא מלכד מה דבלא"ה א"א לתקן מה שלא שלחה אליו הילדים למשך חמשה חדשים, ולא נמצא בשום פוסק דבכה"ג יכולין להכשיר הגמ.

ט. סוף דבר, אין שום הצדקה על התרת נישואין דאשת איש כמחניכם הבנוי על יסוד הערמות מופרכות, בזמן שאין כאן שום עיגון ונחיצות כלל, דהרי הבעל מוכן ליתן לה גם כשר לכשתחתום ההסכם [מה שחתמה אצל הגמ] בפני השופט, ואיך תוכלו להתרחץ מהבגידה הנורא בפערבער, שטרם קבלתה גם כשר ישאר הוא עם הכתם ד"ממזרות", [בו בזמן שאינכם חלק מן הסימטעם הנרקב, ובעוד שבלא"ה לא תשיג האשה מזה כלום, דסו"ס תאלץ לחתום על "ההסכם" בכח הערכאות], והרי כתב ר"ת (פספ"י, ס' ע"ז) שהמתיר אשת איש ע"י הערמות הוא גרוע מן הבא על א"א, וזהו טענה שאין לה שום תשובה כלל.

כ"ד כו"ח בצער, ג' לסדר "ואחיכם כל בית ישראל יכבו את השריפה...". (שמיני), ט"ז אדר ב', תשע"א לפ"ק.

אברהם שמואל יהודה געשמעטנער

נא להודיע להדיינים שאין להם פעקס, ויישר כוחכם.